

Tale om — jeg skal ikke nævne hans Navn — og som jeg er overbevist om, den ærede Ordfører sigtede til, er ikke Socialdemokrat, har aldrig vedkendt sig at være Socialdemokrat og har aldrig staaet i Partiets Rækker. Som saadan kunde det selvfølgelig aldrig falde ham ind at tale paa Socialdemokratiets Vegne, langt mindre at være Ordfører for Socialdemokratiet, saa jeg har kun ønsket at gøre de Bemærkninger for at fratægge os Deltagelse i den Retning og for at fratægge os de Beshyldninger, som den ærede Ordfører kom med. Og dertil kommer, at vi meget nødig ville have Skyld for, at Deltagelsen af vort Parti ved den omhandlede Lejlighed skulde bidrage til, at Folk og Medlemmer af dette Ting, der i Sjør vare stemte for Statsunderstøttelse til Dr. Georg Brandes, i Aar skulde have en anden Mening, saa jeg maa tillade mig at sige, at den ærede Ordførers Grund i den Retning til at stifte Mening i Aar, ikke er ganske heldig. At der har været Folk til Stede af vort Parti, ja, det er en Selvsølge, det forstaa jeg meget godt. Jeg er temmelig overbevist om, at der ogsaa har været Folk til Stede af den ærede Ordførers Parti og af hele Højre. Det skulde være mærkværdigt, om der ikke ved en saadan Lejlighed, hvor der demonstreredes eller holdtes Fæst for en saadan af alle vistnok agtet Mand som Dr. Georg Brandes, havde været Repræsentanter fra alle Partier, selv om ikke de paagældende vare sendte som Repræsentation for Partiafdelingen. Og jeg skal sige, at naar vi Socialdemokrater ikke som Parti deltog i denne Fæst, maa det ingenlunde forstaas saaledes, at vi ikke mene, at Dr. Georg Brandes havde gjort sig fortjent dertil. Ingenlunde. Vi anerkende sikkert saa godt som nogen, hvad Dr. Georg Brandes har udrettet paa Litteraturens Omraade, og hvad vi særlig anerkende, er den ihærdige Kamp, som han har ført for at faa den Side af Landsfriheden fremmet, som han ønsker gennemført. Den Modstand, der har været mod Dr. Georg Brandes's litterære Virksomhed har været overordentlig stor og vistnok enestaaende her til Lands, ja maasse uden for Danmark med. Men det har vist sig, at han har været utrættelig og lige ihærdig, hvilken Modgang han end har haft, og hvilke Hindringer der end ere blevne lagte ham i Vejen for hans Fremfærd. Han har været utrættelig og ihærdig for at faa gennemført sit Syn paa Landsfriheden, og dette vilde i og for sig have været nok for os til at deltage i Fæsten. Naar vi desuagtet ikke have gjort det som Parti, er det af Grunde, som jeg ikke her skal komme

nærmere ind paa, og jeg ser af de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremkom med i Gaar, at det er godtgjort, hvor rigtigt det var, at vi holdt os borte fra denne Fæst. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette og ikke sige noget om, hvorvidt det var af Hensyn til Dr. Georg Brandes eller af Hensyn til vort Parti, at vi bleve borte, men Resultatet blev, at vi besluttede ikke at deltage, og jeg har altsaa nu Erfaringen, nemlig den ærede Ordførers Udtalelser i Gaar, for, at det var rigtigt, at vi holdt os borte som Parti. Jeg vilde meget anbefale, at man stemte for denne Mindretallets Ændring, naar jeg blot ikke derved skulde komme til at skade Dr. Georg Brandes. Efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører udtrykte sig i Gaar, vil imidlertid en Anbefaling fra Socialdemokraternes Side muligvis kunne skade Dr. Georg Brandes, og det vilde jeg meget nødig være med til. Jeg tillader mig imidlertid dog at fordriste mig til at anbefale dette Ændringsforslag, thi den Udtalelse, som den ærede Ordfører kom med, vil i hvert Fald ikke bidrage til, at man skulde undlade at anbefale Statsunderstøttelsen til denne Mand. Derimod kom den ærede Kultusminister i Gaar med en Udtalelse, som nok kunde gøre det noget tvivlsomt, om man skal anbefale Forslaget. Hvis det nemlig forholder sig saa, at det vil være skadeligt for Dr. Georg Brandes at faa denne faste Statsunderstøttelse, burde man jo stemme imod den, og saaledes forstod jeg den ærede Kultusminister i Gaar (Modsigelse). So, den ærede Minister mente sikkert, at Dr. Georg Brandes ikke kunde være tjent med at faa denne faste Understøttelse og sigtede sikkert til, at Dr. Georg Brandes maatte virke for sine Ideer og sine Tanker uafhængig, men at han, naar han fik Statsunderstøttelse, vilde blive afhængig. Saaledes maatte jeg i hvert Fald forstaa den ærede Ministers Udtalelse, for saa vidt jeg overhovedet kunde følge den. Jeg kan ikke indrømme, at den ærede Ministers Standpunkt er rigtigt. Jeg mener ikke, at Staten eller Samfundet lægger noget Vaand paa vore litterære Kræfter, fordi disse nyde Statstilfud. Ingenlunde! Det er mig ikke bekendt, at der nogen Sinde har været stillet Betingelser i saa Henseende, hverken for den ene eller den anden af dem, som have faaet Understøttelse fra Statens Side, hvorfor skulde de da lægge Vaand paa Dr. Georg Brandes, hvis han fik Statsunderstøttelse? Det begriber jeg ikke, og derfor tillader jeg mig dog paa det indstændigste at anmode alle her i Tinget om at stemme for denne Mindretalsændring. Jeg